

Kako urediti pravila glede kajenja

Bi radi postavili pravila glede kajenja na območju delodajalca oziroma med delovnim časom?

Urška Sojč, Pravna služba GZS

foto: Kraljart

Odločitev, ali nekdo kadi ali ne, spada v osebno sfero vsakega posameznika in zato delodajalec na to nima in tudi ne sme imeti vpliva. Kljub temu lahko delodajalec delavcem pod določenimi pogoji prepove kajenje med delovnim časom in na območju, katerega lastnik je.

Prepoved kajenja na območju delodajalca

Delodajalec lahko prepove kajenje v vseh prostorih in na območju, katerega lastnik je. Kajenje v zaprtih javnih prostorih in delovnih prostorih omejuje že Zakon o omejevanju uporabe tobaknih in povezanih izdelkov¹. Zakon sicer dovoljuje kajenje v kadihnicah, ki morajo izpolnjevati določene pogoje.

Delodajalec lahko prepove tudi kajenje pred stavbo oziroma na celotnem območju, ki je v njegovi lasti. Ta prepoved mora biti zapisana v splošnem aktu delodajalca, sprejetem v skladu z 10. členom Zakona o delovnih razmerjih². Splošni akt delodajalca je običajno disciplinski ali drug pravilnik (npr. Pravilnik o prepovedi kajenja), v katerem delodajalci opredelijo vrste in teže kršitev delovne discipline, postopke in

ukrepe v primerih kršitev. Predloge splošnih aktov, s katerimi delodajalec določa organizacijo dela ali določa obveznosti, ki jih morajo delavci poznati zaradi izpolnjevanja pogodbenih ali drugih obveznosti, mora delodajalec pred sprejemom posredovati v mnenje sindikatom pri delodajalcu. Če pri delodajalcu ni organiziranega sindikata, mora predlog akta posredovati v mnenje svetu delavcev oziroma delavskemu zaupniku. Če ni organiziranega niti sveta delavcev niti sindikalnega zaupnika, mora delodajalec o vsebini predloga splošnega akta pred sprejemom akta obvestiti delavce na pri njemu običajen način.

Prepoved kajenja med delovnim časom

Tudi prepoved kajenja med delovnim časom mora biti zapisana v splošnem aktu. Pri tem je treba upoštevati pravico delavca do odmora, kot je določena v 154. členu Zakona o delovnih razmerjih. Omenjeni člen pravi, da ima med dnevnim delom delavec, ki dela polni delovni čas, pravico do odmora, ki traja 30 minut. Iz zakonske diktacije ne izhaja, da bi odmor med delom moral nujno trajati neprekinjeno 30 minut, zato se lahko zaposleni odloči svoj 30-minutni odmor razdeliti na več krajših (če nima delodajalec v splošnih aktih določeno drugače). Dodatnih odmorov za kajenje delodajalec delavcu ni dolžan omogočiti. Če se delavci med odmorom zadržujejo na lokacijah, ki jih upravlja delodajalec, lahko delodajalec prepove kajenje tudi med odmori, saj so ti del delovnega časa.

Delodajalec je dolžan v skladu z zakonom voditi evidenco o izrabi delovnega časa. Delodajalci običajno v splošnem aktu opredelijo način evidentiranja prihodov, odhodov in priporočljivo tudi odmorov na delovnem mestu. Delodajalec mora pri omejitvah gibanja delavca vseskozi paziti, da z njimi ne poseže v delavčevo dostojanstvo in pravico do zasebnosti. [gg](#)

svetovalec

Delodajalec lahko prepove tudi kajenje pred stavbo oziroma na celotnem območju, ki je v njegovi lasti.

Dodatnih odmorov za kajenje delodajalec delavcu ni dolžan omogočiti.

Foto: Depositphotos

1 Uradni list RS, št. 9/17 in 29/17

2 Uradni list RS, št. 21/13 in spremembe